Зимова ніч і стужа нічна —
і краю немає їй.

В північнім залі читаю я,
всю ніч не склепивши вій.

Джерела й води скував мороз,
промерз крем'янистий шлях,

Холодне світло місяць пролив
на скирти в сумних полях.

Ясний світильник у небі згас,
у темряву все втопив,-

Я стримую сльози, володарю мій,
колише мене твій спів.

Є в пісні звуки і є мотив,
я знаю його давно,-

З отими звуками почуття
мої злилися водно.

Немає слів, що могли б вмістить
печаль мою і любов,-

Співай, володарю мій, співай,
хай щастя вернеться знов.